AMERIKOS LIETUVIS

THE LITHUANIAN AMERICAN

No. 22-tras | Phone Park 5318 | WORCESTER, MASS., 24-tą GRUODŽIO (DEC.), 1929 M. | Kaina 5 Centai | Vol. XIV

50 Suokalbininkų Suareštuota

Meksikos Miestas, — El Universal Grafico pranešė, kad suvirš penkiasdešimt žmonių tapo areštuoti ketvirtadienio vakarą už suokalbį nužudyt buvusį prezidentą Plutarco Elias Calles, kuris grįžo iš Francijos. Vienok šioji žinia neoficiališkai užtvirtinta. Laikraštis El Grafico sakė, kad areštai padaryti po kelių įsiveržimų, ant darbininko kliubo, ant sporto kliubo ir ant kelių privatiškų namų, kur policija padarė kratą. Suimtieji uždaryti kalėjiman. Prieš tai buvo perkratinėjimas kito suokalbio prieš Calles Tamalipo valstijoje, bet nieko blogo nesurasta ir taip suimtieji asmenys tapo paleisti.

Paskutiniose keliose dienose įvyko daug areštų įvairiose Meksikos dalyse. Penkiasdešimt žmonių sulaikyti Tampike; didelis skaičius Guadalajaroje ir keli Vera Cruze. Sakoma, kad dauguma iš jų buvo sympatijoj su Jose Vasconcelos, kuris pralaimėjo rinkimuose į prezidentus, kurs dabar Suvienytose Valstijose randasi. Visi prasikaltusieji įvairiuose suokalbiuose buvo nugabenti į Meksikos Miestą. Dar tikrai nežinoma ar kesinusieji Calles nužudyt turi sas informacijas apie ekskursi- revoliucija.

Bartel Išrinktas Lenkijos Premieru

Varšuva, — Prezidentas Moscicki paskyrė profesorių Casimir Bartel iš Lvovo universiteto, kuris buvo premieru nuo 1926 metų iki balandžio 1929. Jisai užims Casimir Switalski vietą, kuris neseniai rezignavo. Profesarius Bartel žinomas kaipo stiprus maršalo Pilsudskio rėmėjas. Seimo partijos lyderiai atsileido ir nesiranda toks didelis neramumas kaip pirmiau. Seimo maršalas M. Daszynski sušaukė seimą, nepaisant Switalskio valdžios rezignavimo, tikslu pratęst 40,000,000 zlotų ($4,500,000) nuosavybės mokesčius, kurie užsibaigia su sausio pirma, bet, kurie, buvo įtraukti į ateinančių metų biudžetą. Toks veikimas parodo seimo norą dirbt iš vien. Taipgi nutarta suteikt maršalui daugiau galės seime, laike ginčų, kad galėtų nukreipt visokias kliutis. M. Daszynski paskyrė laiką sekančiam susirinkimui gruodžio 31-mą dieną.

Sharkey kumščiuosis Vasario 27 dieną

New York, N. Y. — Ateinančios svarbios kumštynės įvyks Miami, Floridoj, vasario 27-tą dieną, kada Sharkey kumščiuosis su oponentu, kurs dar neišrinktas. Oponentas bus pranešta apie sausio 15-tą dieną. Koks bus Sharkio oponentas tik bus žinoma, kada atvyks Victorio Campolo, Argentinos milžinas ir kada bus žinomos pasekmės kumštynių tarpe T. Griffiths ir J. Risko taipgi tarpe Otto Von Porat ir Paulino Uzcudin.

Policija Sugavo Žmogžudį

Trenton, N. J. — Peter Zudzinowski nuo seniai buvo policijos ieškomas už įvairius prasikaltimus, iki nebuvo suareštuotas Detroite. Kalėjime pasigėręs pasisakė kitam draugui, kad jis mėgsta vaikus užmušt. Policija tuojau paėmė jį iš kalėjimo ir išklausinėjo tą žmogų. Kudzinowski jiems pasakė, kad lapkričio 17, 1928, savaitę prieš jo suareštavimą Detroite, jis prisiviliojo Joseph Storellį, septynių metų vaikutį iš savo namų Manhattane su saldainiais ir nusivedė jį į Secaucus Laukus, kur perpiovė vaikui gerklę. Policija nuėjo į tą vietą ir surado vaiko lavoną. Kudzinowski sugrįžino į New Jersey valstiją, įvyko ir teismas, ir jis rastas kaltu už iš viso trijų vaikų nužudymą ir nubaustas mirt. Penktadienio vakare, gruodžio 20-tą dieną, jisai mirė elektrinėj kedėje valstybės kalėjime.

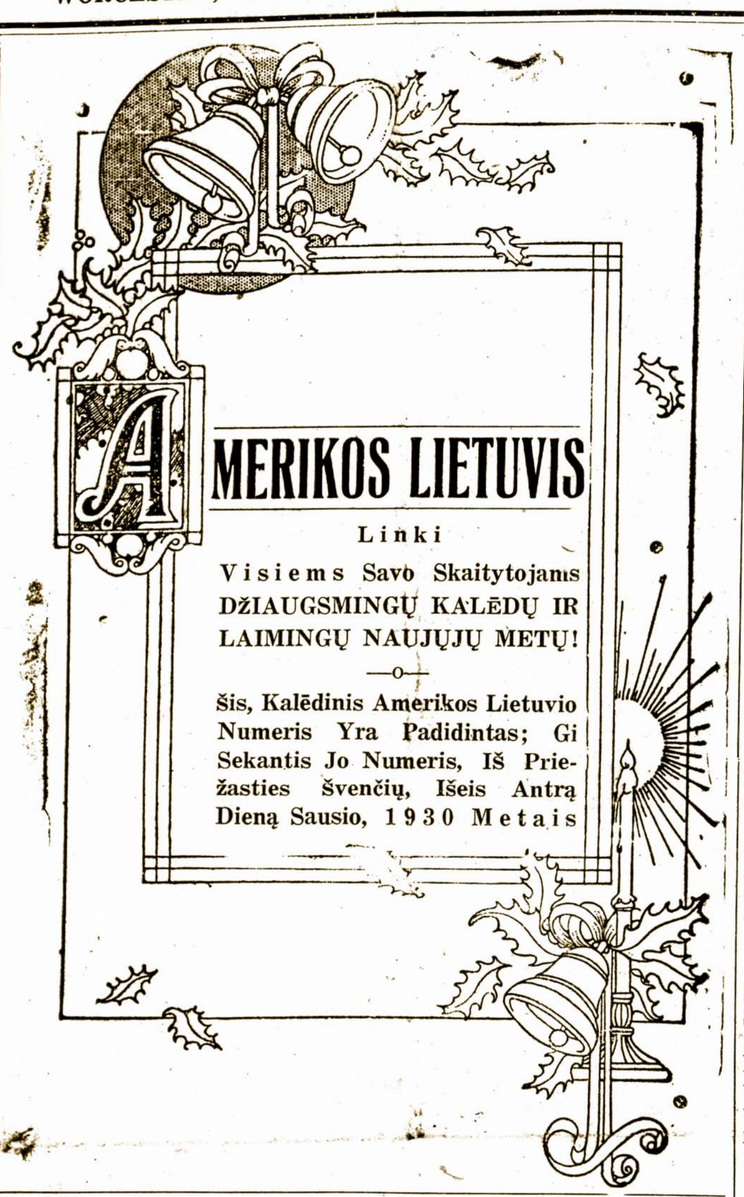

LIETUVOS ŽINIOS

LIAUDIES UNIVERSITETAI LIETUVOJE

Jau nekartą buvo pažymėta, kad Lietuvoje, šaly mokyklų, nemažesniu tempu varomas ir liaudies švietimas paskaitų ir liaudies universitetų steigimu. Dabar Lietuvoje veikia ištisa eilė liaudies universitetų, kaip antai vyskupo Valančiaus, d-ro Kudirkos vardais ir paskutiniu metu d-ro J. Basanavičiaus. Jo vardu šiomis dienomis buvo atidarytas trečias iš eilės liaudies universitetas Kaune, Šančiuose.

VILKAVIŠKIO GIMNAZIJOS STREIKAS

Pranešama iš Lietuvos, kad sustreikavo Vilkaviškio "žiburėlio" gimnazijos mokiniai ir apie 70% jų neatėjo į pamokas. Reikalauja gimnaziją suvalstybint. Švietimo ministerijos tarėjas Daniliauskas nuvykęs nurodė, kad tai ne mokinių, o tėvų reikalas. Nepaprastas tėvų komiteto susirinkimas vienu balsu nutarė prašyt Švietimo ministeriją, kad ji gimnaziją suvalstybintų. Tėvų komiteto atstovai šiuo reikalu išvyko į ministeriją.

ŠAUDYMAS ADMINISTRACIJOS LINIJOJ

Iš Trakų apskrities- pranešama, kad naktį 4-me administracijos linijos rajone Lietuvos policininkas J. Ramanauskas, patruliavęs Aškitos kaime, išgirdo lenkų pusėj apie 300 metrų nuo administracijos linijos, Surmančių kaime vieną šuvį, panašų granatos sprogimą. Po kelių sekundų dar šaudyta iš kariškų šautuvų. Po kurio laiko prie linijos buvo girdėti dviejų žmonių vaitojimai. Nakties tamsa neleido nustayt, kas įvyko už linijos, ir sužeistieji asmenis nežinomi.

Kauno miesto komendanto parėdymu Darbo Federacijos laikraštis "Lietuvos Darbininkas" su paskutiniu numeriu tapo sukonfiskuotas ir uždarytas. Laikraščio redaktorius prof. Dovydaitis nubaustas 1000 litų.

Iš Rymo praneša, kad sugrįžęs iš atostogų Lietuvos atstovas prie Vatikano dr. J. Šaulys popiežiaus buvo priimtas specijalėj audiencijoj, kurios metu kalbėjosi su popiežiumi apie Lietuvos ir Vatikano santykius.

Neseniai kasant kanalizacijos griovėsius Laisvės alėjoj No. 16 kieme rado, tur but, Didžiojo karo metu užkastus archyvus. Dokumentų yra apie porą vežimų. Raštai iš 1905 — 8metų, kiek apipuvę. Tai daugiausia Telšių apskrities ir Palangos muitinės raštai.

D.L.K. Vytauto Iškilminga Ekskursija Lietuvon

Juozas Smitrus, Baltiko Amerikos Linijos reprezentantas, galutinai susitarė su Provizoriniu Komitetu Didžiojo Vytauto 500 metų jubiliejui minėt kas link jubiliejinės ekskursijos. Toji ekskursija išplauks 1930 metais gegužės 26 dieną greitu ir gerai žinomu laivu "Lituania."

Baltiko Amerikos Linija darbuojas iš vien su minėtu komitetu ir su Lietuvių Agentų susiveinymu, kad padaryt šią ekskursiją sekminga. Specialės brošiurėlės ir skelbiamoji medžiaga yra paruošta išdalinimui, kurie yra suinteresuoti, suteikiant jiems informacijų kas link butinų dokumentų, Amerikos ar Lietuvos pasų ir t.p.

Patartina rezervacijas daryt kaip galima ankščiau per lokalius agentus, kurie suteiks visas inforamcijas apie ekskursiją. Visos pastangos bus pašvęstos padaryt kelionę atmintinu. įvykiu, pilną įvairumų ir malonumų del tų, kurie joj dalyvaus.

Atydžiai sekite žinias, kurios netrukus tilps Amerikos Lietuvyje.

VIETOS ŽINIOS

WORCESTERIO LIETUVIŲ PARENGIMŲ KALENDORIUS

"Kalėdų Eglaitė" su dovanomis lietuvių nelaimingiesiems, biedniems, našlaičiams ir vargšams, įvyks pirmadienio vakarą, gruodžio 23-čią dieną, Šv. Kazimiero svetainėje, Providence gatvės. Labdarybės draugija rengia šį vakarą vaguolių sušeljimui.

"Kalėdų Karnivalas" įvyks gruodžio 23-čios dienos vakarą, Kazimieriečių name, 26 Coral gatvės. Įvyks 3 išlaimėjimai — kalakutas, višta ir antis.

"Kalėdų Vakaras", kurio programą išpildys parapijos mykyglos mokiniai, įvyks ketvirtadienio vakarą, gruodžio 26-tą dieną, kaip 7:30 vakare, Šv. Kazimiero mokyklos salėje.

Po Kalėdų Prmieji Šokiai ir fėrų užbaigtuvės įvyks gruodžio 28-tą dieną, vakare, Lietuvių Ukėsų Kliubo salėje, 12 Vernon gatvės. Bus proga išlaimėt daug daiktų ir septynių muzikantų Orkestra po J. Dirvelio vadovyste grajis.

Šokiai Laukiant Naujų Metų rengiami L. U. Kliubo Sporto Skyriaus, gruodžio 31-mą dieną, 1929 metais, Kliubo salėje. Šokiai tęsis nuo devintos valandos vakaro iki pirmos iš ryto, kartu visi pasveikins Naujus 1930 metus.

Pirmieji 1930 Metų Šokiai rengiami Sausio 4-tą dieną A.L. R.K. Moterų Sąjungos 29-tos kuopos, L.U.Kliubo svetainėje, kaip 7:30 vakare. Bus skanių užkandžių ir grajis J. Dirvelio orkestra.

Smagus Šokiai, kuriuos rengia Suvienytų Lietuvių Draugiojs bus šeštadienio vakarą, sausio 4-tą, 7:30 valandą vakaro, lietuvių svetainėje, 29 Endicott gatvės.

Didelis Beno Koncertas prasidės kaip 7:30 vakare, sausio 5-tą dieną, 1930 m., Šv. Kazimiero svetainėje, Providence gatvės. W. Lietuvių Benas bendrai su Šv. Vardo Jėzaus Draugija rengia šį koncertą.

Čiužinėjimo Parengimas prasidės nuo 5-tos valandos vakaro, sausio 12-tą dieną Olympia Parke. Vakarienė kaip 6 val. vakare, ir po to programas tęsis iki vėlumos. Šis parengimas po vadovybe L. S. D. Br. Draugijos Sporto Komisijos.

Metiniai Šokiai rengiasi Šv. Kazimeiro draugijos vasario 1-mą dieną, 1930 m., 7:30 vakare, Lietuvių Uk. Kliubo Svetainėje.

Švento Jurgio Draugystės metiniame susirinkime gruodžio 7 d. išrinko sekančią, 1930 metams valdybą:

Pirmininkas Antanas Dailyda, Vice-Pirm. Juozas Baravykas, Fin. Rašt. Vaclovas Kamandulis, Prot. Rašt. Vincas Karašauskas, Kasierius Jonas Reinikis, Kasos Globėjas Antanas Šilalė. Knygų Peržiurėtijai Motiejus Sčiuka ir Juozas Rogelis. Maršalka Liudvikas Tribindis.

Prot. Rašt. V. Kamarauskas

S.L.A. 57 kuopos metinis susirinkimas įvyks 5 dieną sausio, 1930 metais, kaip 2-tra valanda po pietų, Lietuvių Svetainėje, 29 Endicott gatvės. Susirinkimas bus svarbus. Bus išduota teatro Rutvilės apyskaita, ir apkalbėjimai rengimosi prie naujų perstatymų bei parengimų. Svarbu, kad nariai kuoskaitlingiausiai atsilankytų. **R.**

Lietuviškos Saldainės kątik atgabentos iš Lietuvos

galima gaut Amer. Lietuvio krautuvėj, 14 Vernon gatvės, Worcester, Mass. Tel. P. 5318

Visiems, kurie tik priišius dolerį, gaus gražią Lietuviškų Saldainių Dėžutę. Nepamirškite.

Visiems, Kuriems Turėjome Už Garbę Patarnauat,

Linkime

LINKSMŲ KALĖDŲ

— ir —

LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ

Lai Ateinantieji 1930 Metai Buna Pilni Pasisekimų,

Ramybės ir Geriausios Sveikatos

THE WORCESTER ELECTRIC LIGHT COMPANY

11-15 Foster St. | NEW ENGLAND POWER ASSOCIATION | Phone Park 1600

DŽIAUGSMINGŲ KALĖDŲ

— Nuo —

THE EVENING GAZETTE

WORCESTER TELEGRAM

SUNDAY TELEGRAM.

Station WTAG

EMILIJA MICKUNAITĖ

Philadelphia, Pa.

Jau trys metai praėjo nuo to laiko kada panelė Emilija Mickunaitė iškeliavo Italijon mokytis muzikos ir lavinti savo balsą. Čionais ji buvo plačiai žinoma kaipo įžymi dainininkė, kuri visur kur tiktai kokie parengimai įvykdavo dainuodavo visuomet su atsižymėjimu.

Kuomet Emilija Mickunaitė apleido Philadelphiją tikslu tęst savo muzikos studijas, šio miesto lietuviai labai jos pasigedo, nes neteko garsios solistės, kuri visados juos linksmindavo per koncertus. Dabar kur tik neisi vis tankiai girdėt užuojautos, prielankių žodžių, ir išsiilgimo. Visi laukia kada Emilija sugrįž iš Lietuvos, teiraunasi kaip jai sekasi mokslas Italijoj. Kiekvienas be jokios išimties nesigaili p-lei Emilijai gerų linkėjimų geram pasisekimui pasiekt savo užbriežtąjį tikslą. Visi kantriai laukia pamatyt Emiliją vėlei savo tarpe.

Garbė lietuviams turėt tokią kaip p-lę Emiliją Mickunaitę, kuri neslėpia savo tautos lietuvystės vardą. Budama Italijoj, italų laikraščiai su pasižymėjimais aprašo apie lietuvaitės Emilijos pasisekimus Romoje. Emilijos tėveliai, du broliu, vienas daktaras, kitas dirba banke, ir jaunesnė sesutė, taipgi ir draugės laukia jos sugrįžtant. Iš savo pusės linkime panelei Emilijai Mickunaitei kuo geriausių pasisekimų dainos mene. K. D.

* * *

Šių metų lapkričio 11 dieną Romos Teatre "Quirino" Donizetti operoj "Don Pasquale" debiutavo lietuvaitė dainininkė Emilia Mickunaitė. Nežiurint į tai, kad pasiulymas dainuot užklupo p-lę Mickunaitę netikėtai, paliekant labai mažai laiko paruošimui, ji atliko savo rolę su nepaprastu pasisekimu. Tatai buvo žymu ne tik iš gausių publikos plojimų, bet taip pat iš Romos laikraščių recenzijų, kurie visi labai gerai apie ją atsiliepė. Pasisekimas jaunos dainininkės kuri iki šiol rimtai studijuodama ruošė savo repertoarą, yra tuomi dar žymesnis, kad Romos publika yra sunkiai patenkinama ir taip italai, kaip užseiniečiai dainininkai skaito sau už didele garbę čia dainuot, gi lai mėjimas čia atsiektas yra "ugnies bandymas."

Laikraštis "Tribuna" rašo:— Vakarykščiame "Don Pasquale" atlikime publikai teko labai malonus siurprizas: Našlės Norinos rolėj dainavo p-lė Emilija Mickunaitė, kuri savo balso mėlodingumu, savo gyvu ir linksmu vaidinimu iššaukė gausiu plojimų. Publika plodama pareikalavo, kad dainininkė viena, skyrium nuo kitų ,pasirodytų scenoje, ir padarė jai širdingą ovaciją.

"Giornale d'Italia" rašo: — Pakartojimas puikios operos "Don Pasquale" davė parinktinai publikai progos susipažint su nauja dainininke Emilija Mickunaite, kurios labai gražus balsas ir gyvas vaidinimas užsitarnavo širdingų plojimų ir užtikrino jai pasisekimą ((konsakravo ją pasisekimui).

"Tevere" rašo:—Labai malonu buvo publikai pamatyt "Don Pasquale" Norinos rolėje naują dainininkę Emiliją Mickunaitę, išlavinta mokykloje Maestra Ghibaudos. Dainininkės meliodingas balsas ir gyvas bei linksmas vaidinimas padarė taip, kad publika karštai plodama iššaukė ją į sceną skyrium nuo kitų dainininkų.

(Versta Liet. Ats. Romoje)

PAIEŠKOJIMAI:

Grincas, Juozas, gyvenęs Amsterdam, N. Y. ir turįs ten gėrimų užeigą.

Genys, Justinas, apie 40 metų amžiaus, kilęs ir Trumponių km. Aluntos parapijos, Utenos apsk. Amerikoje apie 20 metų. Broils Povilas negirdėjęs nuo jo nuo 1914 m. kai Justinas gyvenęs Bostone.

Zaloga, Bonifacas ir žmona Ona, dar prieš karą atvykę apsigyvent Čikagoje.

Mikulis — Mitchell, Zigmas-Leonas, gyvenęs Downings, Coatesville ir Charleston, S. C., dažnai lankęsis į Philadelphia, Pa.

Razminas, Adolfas, apie 41 m. amžiaus, kilęs iš Kražių valsč., Raseinių apskr., Amerikon grįžęs prieš pat karą.

Ieškomieji arba apie juos ką nors žinantieji maloniai kviečiami atsiliept į

Consulate General of Lithuania
15 Park Row
New York City

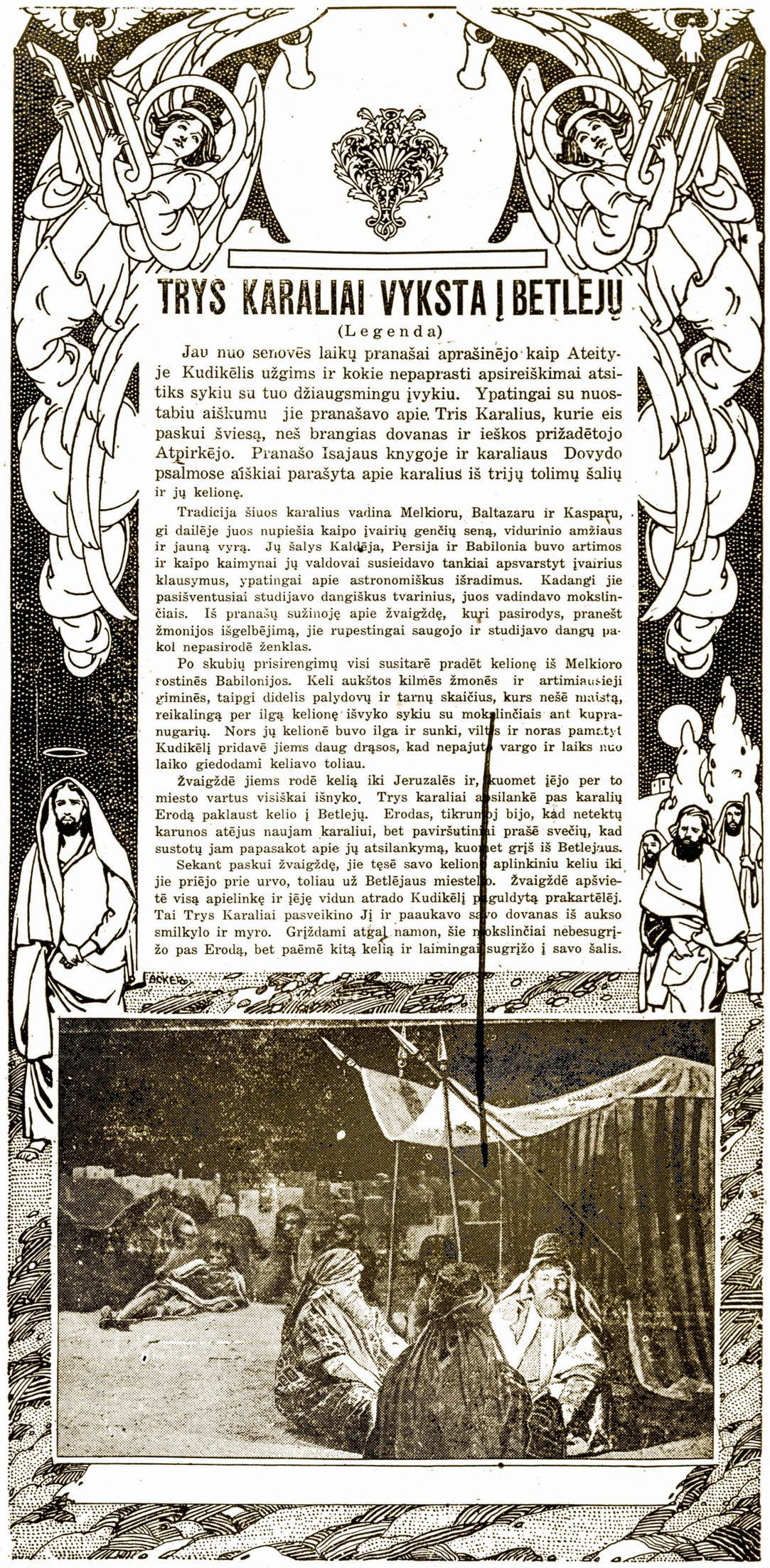

TRYS KARALIAI VYKSTA Į BETLEJŲ

(Legenda)

Jau nuo senovės laikų pranašai aprašinėjo kaip Ateityje Kudikėlis užgims ir kokie nepaprasti apsireiškimai atsitiks sykiu su tuo džiaugsmingu įvykiu. Ypatingai su nuostabiu aiškumu jie pranašavo apie Tris Karalius, kurie eis paskui šviesą, neš brangias dovanas ir ieškos prižadėtojo Atpirkėjo. Pranašo Isajaus knygoje ir karaliaus Dovydo psalmose aiškiai parašyta apie karalius iš trijų tolimų šalių ir jų kelionę.

Tradicija šiuos karalius vadina Melkioru, Baltazaru ir Kasparu, gi dailėje juos nupiešia kaipo įvairių genčių seną, vidurinio amžiaus ir jauną vyrą. Jų šalys Kaldėja, Persija ir Babilonia buvo artimos ir kaipo kaimynai jų valdovai susieidavo tankiai apsvarstyt įvairius klausymus, ypatingai apie astronomiškus išradimus. Kadangi jie pasišventusiai studijavo dangiškus tvarinius, juos vadindavo mokslinčiais. Iš pranašų sužinoję apie žvaigždę, kuri pasirodys, pranešt žmonijos išgelbėjimą, jie rupestingai saugojo ir studijavo dangų pakol nepasirodė ženklas.

Po skubių prisirengimų visi susitarė pradėt kelionę iš Melkioro sostinės Babilonijos. Keli aukštos kilmės žmonės ir artimiausieji giminės, taipgi didelis palydovų ir tarnų skaičius, kurs nešė maistą, reikalingą per ilgą kelionę išvyko sykiu su mokslinčiais ant kupranugarių. Nors jų kelionė buvo ilga ir sunki, viltis ir noras pamatyt Kudikėlį pridavė jiems daug drąsos, kad nepajutę vargo ir laiks nuo laiko giedodami keliavo toliau.

Žvaigždė jiems rodė kelią iki Jeruzalės ir, kuomet įėjo per to miesto vartus visiškai išnyko. Trys karaliai atsilankė pas karalių Erodą paklaust kelio į Betlejų. Erodas, tikrumoj bijo, kad netektų karunos atėjus naujam karaliui, bet paviršutiniai prašė svečių, kad sustotų jam papasakot apie jų atsilankymą, kuomet grįš iš Betlejaus.

Sekant paskui žvaigždę, jie tęsė savo kelionę aplinkiniu keliu iki jie priėjo prie urvo, toliau už Betlėjaus miestelio. Žvaigždė apšvietė visą apielinkę ir įėję vidun atrado Kudikėlį paguldytą prakartėlėj. Tai Trys Karaliai pasveikino Jį ir paaukavo savo dovanas iš aukso smilkylo ir myro. Grįždami atgal namon, šie mokslinčiai nebesugrįžo pas Erodą, bet paėmė kitą kelią ir laimingai sugrįžo į savo šalis.

Vienatinis Lietuvis Gydytojas
Worcestery

Dr. Juozas Landžius
(SEYMOUR)
51 Providence St., Worcester, Mass.
Ofisas atidarytas:
nuo 2 — 4 popiet; nuo 7—9 vakare.
Tel. Park 5873

Ben. Mendelsohn
ADVOKATAS
390 Main St. Room 931-932
Worcester, Mass.
Park 2470 Res. Maple 3133 W

KONTRAKTORIUS
Peter Katauskas
71 PENN AVE. WORCESTERYJE
Tel. Cedar 5619 J.
Budavojam naujus namus ir taisom senus, taipgi pastatom garadžius. Cemento darbas, tai musų speciailškumas. Viską atliekam sąžiniškai už prieinamą kainą.
Reikale plenus patys padarom ir suteikiam gerus, praktiškus patarimus.

JAFFE—TAVORŲ IR MALIAVOS KOMPANIJA
Parduoda Maliavas, Liakus ir Popierą Sienoms. Geležinius Tavorus, Virtuvės Daiktus ir Indus.
67 MILLBURY ST.
Tel. Park 3615

Motiejus A. Čivinskas
GERIAUSIS LIETUVIS GRABORIUS

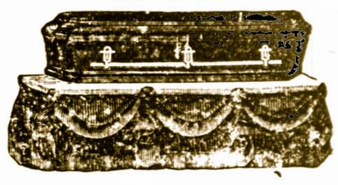

Patarnauju laidotuvėm ir išrandavoju automobilius įvairiems reikalams už prieinamiausią kainą.
Tel. Park 4156
340 Harding St. Worcester, Mass.

JOSEPH J. DIRSA
LIETUVIS GRABORIUS
Teikia patarnavimą laidotuvėm ir išrandavoja automobilius vestuvėms ir kitokiems pasivažinėjimams.
GYVENIMO VIETA—
194 Millbury St. Tel. Cedar 4953
3rd floor
OFFICE FUNERAL HOME
212 Millbury St. Worcester, Mass.
Tel. Park 2756

Nebus Daugiau
UŽKIETĖJIMO
DUJŲ SKILVYJE, ŠIRDIES PIKTUMO
Greitą Pagelbą Naudojant
Pepsinic Seltzer
Rašyk
PEPSINIC SELTZER CO.
Worcester, Mass.
GAUSI SAMPELĮ DYKAI

KALĖDOS

Atėjo laimingos snieguotos Kalėdos;
Širdinkai jų laukė žmonės visi.
Rožančių pakarkinę, valgyti sėdos
Ir plotkų užkąsti laimingi, linksmi.
Pavalgęs, senelis bažnyčion krapina
Klausyti trejopų šventųjų mišių;
Algas gaspadorius tą dieną dalina
Ir linksmina širdis jaunųjų tarnų.
Raudonos, laimingos merginos tarnaitės,
Kad gavo už kruviną darbą grašius,
Ir šneka: kaip pirks sau tresus, skepetaitę,
Kaip bus, kaip viešėsis pas mielus tėvus.
Berniukas ir džiaugias; šiaip taip apsidėjęs,
Jau eina jis neva mišių išklausyt,
Bet musų Kalėdos ne tam juk Kalėdos,
Kad laiką bažnyčioj tą dieną darkyt:
Per ištisus buvęs metus be skatiko,
Berniukas nors šiandien juk tur pasidžiaugt.
Bažnytkiemy draugą jisai susitiko,—
Reik džiaugtis, bet ne kaip? Tai pas Ickų reikia
O Ickus taip geras, taip barzdą atkišęs, (traukti.
Visus, rodos, nor jisai šiandien bučiuot;
Ickienė vėl raktų kruvas prisirišus,
Degtinę tik skubina, skubina duot.
Ir geria berniukai ir pinigus leidžia,
Vaišina viens kitą jaunieji draugai;
Visi užsigert kuo daugiau tiktai geidžia
Ir teka sparnuotos jų kalbos, juokai.
Kam per metus jie lig Kalėdų taip kentė
Ir kantriai taip laukė Kalėdų šventų?
Kam šiokius blaivybėj šventadieniuš šventė?
Nors sykį reik gerti ant metų visų!
Kam kruviną prakaitą metuose liejo,
Kaip šalo, kaip snigo, kaip buvo lietus?
Tai šiandien jiems algą už tai užmokėjo:
Už darbą jie gavo kelis skatikus.
Tai džiaukitės, gerkit, jaunieji berneliai!
Aš verčiau, jųs dėta, bet džiaukitės jųs:
Tai gerkite prakaitą savo, broleliai,
Tai darbą ant svetimo lauko, vargus.
O kaip aš čia geisčiau, kad jums tik galėčiau
Ne tokią—gražesnę linksmybę įteikt:
Aš jums po knygutė įbrukti norėčiau,
Kad butų šventadieny jums ką veikt.
Parodyčiau aš jums gausingą šaltinį,
Naudingas galėtumėt semti žinias,
Jis duotų linksmumo daugiau už degtinę:
Galėtumėt vargo draskyti pynes.
Bet, vargšai! nematote šito jųs tako
Ir leidžiat jaunystę tamsybėj akloj...
Be ką čion... kam reiktų, tie nieko nesako,
O manęs klausyti, kas jums čia galvoj?!...

Iš Prano Vaičaičio Eilėraščių

ISTORIJA PRIEŠ KALĖDAS

M. Zoščenko

Dabar kalėdinių apysakų niekas nerašo. Svarbiausioji priežastis — nieko tokio, kas butų šventa, gyvenime nepasiliko.

Visokia kalėdinė velniava, nabašnikai ir stebuklai praėjo, kaip sakoma, į padavimų sritį.

Tačiau, nabašninkai pasiliko. Apie vieną nabašninką galiu jums, piliečiai, papasakot.

Toji tikra istorija įvyko prieš Kalėdas. Rugsėjo mėnesyj.

Tą istoriją man papasakojo vienas daktaras vidurinių ir vaikų ligų specialistas.

Daktaras buvo gan senyvas žmogus ir visas pražilęs. Ar per tą faktą jis pražilo ar abelnai taip sau pražilo — nežinia. Tiktai jis ištikrųjų buvo žilas ir jo balsas buvo užkimęs ir pagadintas—laužtas.

Taigi ir kaslink balso. Nežinia, ant ko jis balsą pragėrė. Ant fakto ar taip sau abelnai.

Bet ne tame reikalas.

O vieną kartą tasai daktaras sėdi savo kabinete ir sėdėdamas svajoja.

"Pacientas, mąsto sau, dabartiniais laikais nieko nevertas. Tai yra kiekvienas bando gydytis pagal valdžios išduodamą atitinkamą kortelę. Ir nėra tokio, kurs į privatinį daktarą užeitų. Tiesiog, nors imk ir uždaryk ligonių priėmimo kambarį."

Ir staiga skambutis.

Įeina vidutinio amžio pilietis ir skundžiasi daktarui ant negalėjimo. Ir širdis, girdi, jo visą laiką sustodinėja, ir abelnai jis jaučiąs, kad po šio vizito netrukus numirsiąs.

Daktaras apžiurėjo ligonį — nieko tokio. Visiškai atrodo sveikas, kaip bulius, raudonas, ir usai į viršų suraityti. Ir viskas vietoje.

Daktaras prirašė ligoniui raminančių lašų, paėmė už vizitą dešimts litų, pakraipė galvą. Taip jie ir persiskyrė.

Sekančią dieną tuo pat laiku ateina į daktarą senukė juoda skarele apsiskleisčiusi. Kas minutę nosį šnypščia ir verkia. Sako:

—Vakar, sako, buvo pas tamstą atsilankęs mano mylimas giminatiis Vincas Litvaitis. Tai jis, žinote, iš pereitos naktes į šią naktį ėmė ir pasimirė. Ar negalima jam po to išduot liudymą apie jo mirtį.

Daktaras sako:

—Labai, sako, stebėtina, kad jis pasimirė. Nuo raminančių lašų retai mirštama. Tuo ne mažiau, sako, liudymą apie jo mirtį išduoti negaliu—reikia man nabašninką pamatyt.

Senukė sako:

—Labai gerai, tuomet prašau paskui mane keliaut. Čia visai netoli.

Daktaras pasiėmė su savim reikalingus įrankius, įsistojo, pastebėkite, į kaliošus, ir išėjo su senuke.

Ir va pasikelia jiedu į penkta gyvenimą. Įeina į butą. Ištikrųjų, kvepia smilkalai. Nabašninkas guli ant stalo paguldytas. Aplinkui dega žvakės. Ir senukė kur tai kampe atsiklaupusi gailestingai raudoja.

Ir daktarui pasirodė dvasioje taip nuobodu ir šlykštu.

"E, kokis aš, — mano sau, — senas nenaudėlis, kaip irtinai ligonyje apsirikau. Kokia baladonė už dešimt litų."

Jis atsisėdo už stalo ir smarkiai rašo liudymą. Parašė, padavė senukei ir, neatsisveikinęs, kuogreičiausiai išėjo.

Išėjo. Priėjo ligi vartų. Ir staiga prisiminė— po šimts pypkių, kaliošus užmiršau.

"Ei, po velnių—mano sau,—kokie žygiai už dešimt litų. Vėliau prisieisią šliaužti aukštyn."

Jis vėlei laiptais keliasi. Įeina į butą. Durys, žinoma, atdaros. Ir staiga mato: sėdi nabašninkas Vincas Litvaitis ant stalo ir aunasi batus. Jis vieną batą užšniuravo ir už ką tai su senuke kivirčijasi. O senukė vaikščioja aplink stalą ir pirštu žvakes gesina. Pirštą paseilina ir gesina.

Daktaras tai išvydęs labai nusistebėjo, norėjo iš išgąsčio sušukt, tačiau susilaikė, ir kaip buvo be kaliošų—metėsi šalin.

Parbėgo namo, parpuolė ant sofkelės ir išbaimės dantimis kalena. Paskiau išgėrė raminančių lašų, nusiramino ir paskambino policijai.

O sekančią dieną policija visą tą istoriją išaiškino.

Pasirodė: Skelbimams rinkt agentas, Vincas Litvaitis, pasisavino tris tukstančius valdžios pinigų. Su tais pinigais jis norėjo švariai nusiplaut ir pradėt naują puikų gyvenimą. Tačiau neprisiėjo.

Kaliošius daktarui prieš Kalėdas sugrąžino ir pristatė Kučios dienoje į namus. J. Naruševičius.

EGLUTĖ

Augo girioje maža, graži eglutė. Augo ji gražioje vietoje. Kiti medžiai neužstojo jai saulės spindulių, oro ji turėjo užtenkamai. Aplinkui žaliavo daug vyresnių jos draugių—eglių ir pušių.

Eglutė vis delto nesitenkino—jai rupėjo ko greičiausiai didelei užaugt. Nedžiugino jos nei šviesi saulutė, nei giedrus oras. Ji pagaliau nesidžiaugdavo nė kaimo vaikais, kurie, atėję į mišką, linksmai šukaudavo ir žemuoges, avietes rinkdavo.

Prisiuogavę pilnus ąsočius, vaikai dažnai susėsdavo šalia eglutės ir sakydavo: "Kokia graži šita eglutė!" Bet tokie pagyrimai eglutai netikdavo.

Per metus ji paaugėjo vieną žiedą, per antrus—kitą. Taip augo visos eglės. Iš tų žiedų skaičiaus sprendžiama, kiek jos kuri turi metų.

—O, kad aš bučiau tokia didelė, kaip kitos!—sakydavo gailestaudama eglutė.—Kaip aš plačiai išskėsčiau savo šakas, kaip aš žvalgyčiausi viršune į visas pasaulio šalis! Paukščiai imtų mano šakose lizdus krauti, ir mažiausio vėjelio pučiama siubuočiau taip puikiia, kaip šit anie didieji medžiai!

Taigi eglutės nelinksmino nei saulės šviesa, nei paukščiai, nei rausvi debesėliai, kurie rytą vakarą ties ja padangėmis plaukdavo.

Žiemą, baltučiui sniegui nuklojus žemę, girioje lakstydavo kiškių; jie įsibėgėję šokdavo dažnai per eglutę. O, kaip ją pykindavo, kaip jai skaudu budavo!

Dar dvi žiemos praslinko, ir užaugo jau tokia aukšta, jog kiškiukai turėdavo aplinkui bėgt. "O kad taip galėčiau augt augt ir didelė užaugt! Kas gali but maloniau pasauly!"—galvojo elgutė.

Rudenį atvažiuodavo į girią vyrų ir nukirsdadavo kelis pačius didžiausius medžius. Taip budavo kiekvienais metais. Eglutė, kuri buvo jau nebemaža, paaugusi, net drebėdavo, matydama kitus medžius virstant žemėn. Juos taip gražiai nugenėdavo ir nukapodavo, jog nebegalima buvo nė pažint. Nugenėtus risdavo į ratus ir veždavo iš girios.

Kur juos veža? Ką jiems darys?

Pavasarį, parskridus kregždėms ir gandrams, eglutė ėmė kartą klausinėt:

—Ar nežinot, kur tuos medžius išvežė? Ar nebuvot kame jų patikę?

Kregždės nieko nežinojo, bet gandras pagalvojęs linktelėjo galvą ir tarė:

—Žinau, kaip nežinojęs! Grįždamas iš Aigipto žemės, sutikau daug gražių laivų, gražiausiais stiebais. Tat bus, manau dabar ,tavo draugės, nes jos eglėmis kvepėjo. Taip, galiu tau ir labų dienų nuo jų duot... Ir tu susilauk gi joms tokios sau garbės!

—Ai, kada gi aš pati tokia užaugsiu ir galėsiu jura plaukiot!... Bet kas ji yra, tikrai sakant, toji jura? Kaip ji atrodo, ar graži ji pažiurėti?

—Na, tai reikia daug sakyt,—tarė gandras ir nuskrido tolyn.

—Džiaukis jauna budama, —tarė jai saulės spinduliai:—džiaukis savo tarpumu, jaunomis savo dienomis, kurios taip dabar į puikybę tave kelia!

Ir vėjas bučiavo eglutę, rasa ją ašarėlėmis vilgė, bet girios medelis tuo visai nesidžiaugė.

Artinosi Kalėdos. Miške pradėjo kirst jaunusčiukus medelius; jų kaikurie buvo net jaunesni ir mažesni, negu musų eglutė, kuri vis negalėjo nurimti ir sprauste spaudėsi iš miško. Tuokart jau nebegenėjo gražių eglučių, bet tiesiai iškirstas dėjo į roges, ir arkliais vežė jas su šakomis iš miško.

—Kam jų dabar prireikė?—klausinėjo eglutė:—juk jos ne didesnės už mane, o viena net gerokai mažesnė! Ir kodel negeni joms šakų? Kur jas veža?

—Mes vieni težinom, mes težinom! —čirškėjo žvirbliai.—Mes buvome žiemą mieste ir viską matėm pro langus. Mes gerai žinom, kur jas nuvežė! Joms teko dabar tokia garbė, tiek laimės, jog ir apsakyti sunku. Mes žiurėjom pro langus ir matėm jas stovint—šiltuose kambariuose, pačiuose jų viduriuose, papuoštas gražių gražiausiais aukso obuoliais, saldainėlias, žaislais ir šimtų šimtais žvakelyčių.

—O paskui?—klausė eglutė, drebėdama visomis savo šakelėmis, pavydu nebesitverdama.—O paskui? Ką joms paskui darė?

—Daugiau mes nieko nebematėm.... Bet ir tatai buvo puiku gražu, ai, kaip puiku!

—Argi ir man tektų tokia laimė!—džiaugdamosi galvojo eglutė—Šitaip man dar labiau patiktų. nekaip juros kelionė. Bet kaip ilgu laukt! Kad tik veikiau ateitų tos Kalėdos! Juk aš dabar tokia pat didumo, kaip tos eglutės, kurias pernai išvežė!... O, kada aš gulėsiu rogėse! Kada aš busiu tokia laiminga: stovėsiu šiltame kambaryje, papuošta visokiais gražumynais;... Bet kas bus toliau?.. O, paskui bus dar geriau ir gražiau, šiaip kam gi mane taip puoštų? Taip, žinoma, toliau bus dar geriau... Bet kas gi tikrai bus?.. O, kaip mane vargina nekantrybė, kaip sunku laukt! Pati nežinau, kas man darosi!..

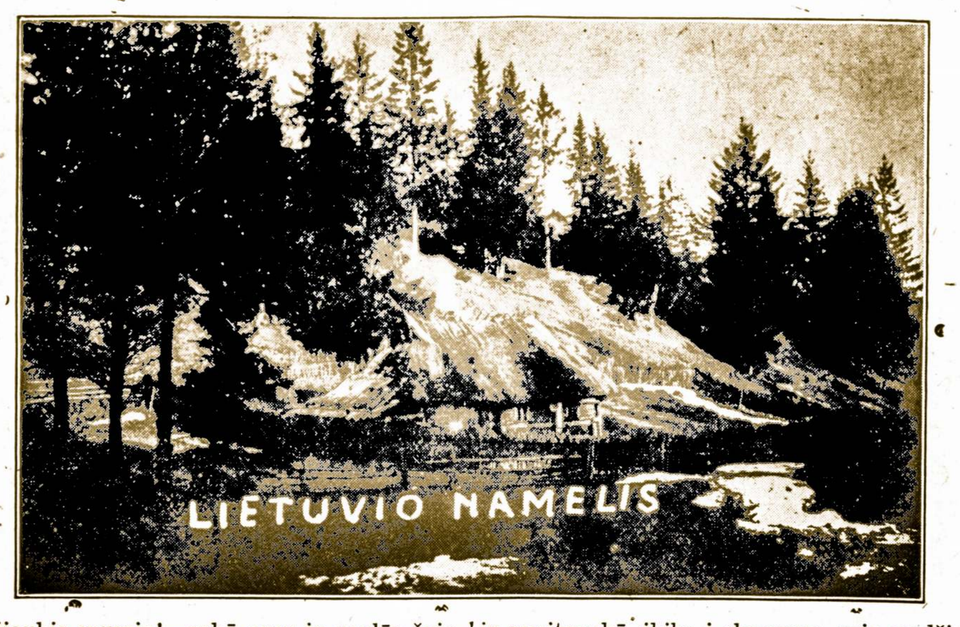

—Džiaukis mumis!—sakė oras ir saulės šviesa:—džiaukis jauna budama, džiaukis laisvėje augdama!

Bet eglutė nemokėjo džiaugtis. Ji vis augo ir augo. Vasarą ir žiemą ji stovėjo pasipuošusi tamsiai žaliais apdarais. Žmonės, kuriems teko ji matyt, sakė: O, koks gražus medelis!" Ir, atėjus Kalėdoms, nukirto ją pirmą. Giliai, į pačią širdį įsmigo kirvis, ir eglutė tik trekšt — sudejavo ir žemėn parvirto. Ji didelį jautė sopulį ir, budama labai silpna, nebegalėjo galvot apie kokią nors laimę. Sunku jai buvo skirtis iš tėviškės, iš tos vietos, kur ji augo viešėja: ji gerai žinojo, jog daugiau niekuomet nebematys savo mylimųjų — senų draugų, mažų krumelių ir žolynėlių, kurie augo aplinkui, o gal—ir paukščtyčių! Važiuoti—labai buvo skurdu!

Eglutė atsikvošėjo tik tuomet, kada ją atgabeno į kažin kokį kiemą drauge su daugybe kitų medelių. Vienas žmogus, pastebėjęs ją, tarė: "Štai puikus medelis! Imkime jį!"

Netrukus atėjo du išsipuošusiu tarnu ir nusinešė eglutę į didelę, gražią salę. Tos salės visos sienos buvo nukabinėtos paveikslais, prie didelės krosnies iš šonų stovėjo gražios kinų vazos su liutais dangčiuose. Čia buvo supamų krėslų, šilkais rašytų sofų, gražių gražiausių paveikslų, didelių stalų, užverstų knygomis, o žaislų—už visą tuktsantį rublių, taip bent sakėsi vaikai, kurių buvo tie žaislai. Eglutę įstatė į didelį smėlio pripiltą kubilą. Bet niekam nė į galvą neatėjo, kad tai butų paprastas kubilas: jis buvo aptrauktas žaliu audeklu ir pastatytas ant didelio margo patiesalo. O, kaip dabar drebėjo ir džiaugėsi eglutė! Kas bus toliau!... Paskui tarnai ir mergaitės ėmė ją puošt, kaišyt. Šakeles apkabinėjo mažučiukais tinkleliais, iškarpytais iš visokios spalvos popierių, visokių saldumynų gardumynų pridėtais. Auksuoti obuoliai ir riešutai kailėjo žemyn nusvirę, tartum butų tame pat medyje užaugę. Tarp tų gardžiųjų daiktų visur ant šakelių prisagstė daugiau, tur but, ne šimtą raudonų, mėlynų ir baltų žvakučių. Lėlės, visai kaip gyvos, — tokių gražių eglutė niekuomet nebuvo mačiusi, — pasiputusios spoksojo tarp žalių šakelių. Pačioje jos viršunėje pririšo aukso žvaigždę. Buvo gražu, puiku, be galo gražu.

—Šį vakarą,—linksmai šnekėjosi žmonės, kurie ją kaišė,—šį vakarą eglutė bus neapsakomai graži!

—Oi,—galvojo eglutė,—kad tik greičiau ateitų tas vakaras- Kad tik greičiau imtų žibint žvakutes! Kas paskui bus? Ar ateis miško medžiai, ar atskris žvirbliai pažiurėt manęs pro langą? Gal aš, taip pasipuošusi, žiemą vasarą stovėsiu?

Taip, daug, gal ir per daug, geidė eglutė! Iš to nekantrumo jai ėmė žievę skaudėt, o tas sopulys medžiams taip pat nemalonus, kaip galvos skaudėjimas žmonėms.

Pagaliau sužiebė žvakeles. Kas jų žibėjimas, kas gražumas! Eglutė taip visa sudrebėjo, net viena šakelė, prisilietusi prie žvakutės, užsidegė.

—Oi, oi,! — suriko mergaitės ir šoko gesyt ugnies.

Dabar eglutė nebedrįso nė krustelėt. Tai buvo baisi kančia!.. Ji taip bijojo, kad tik nenukristų koks jos papuošalėlis... Tas visas gražumas vargšei visai apsuko galvą...

Tuo tarpu atsidarė durys, ir burys vaikų subėgo į salę. Paskui juos iš lengvo suėjo ir vyresnieji. Vaikai sustojo prie eglutės ir — nustebę nutilo; tačiau toji tyla vieną minutę tetruko. Paskui pakilo neapsakoas triukšmas: jie pradėjo šokinėt ir lakstyti aplink eglutę ir už kitas kito traukyt nuo šakų dovanėles.

—Ką jie čia dirba?—galvojo eglutė.—Kas bus toliau?

Žvakutės tuo tarpu pačias šakeles pridegė. Tada jas ėmė po viena kitos gesyt, vaikams leido nusiskint nuo eglutės visus gardumynus ir papuošalus. Vyresniųjų leisti vaikai tuojau šoko į darbą. Eglutės šakelės visos sutreškėjo, ir kad jos viršunė nebutų buvusi pririšta aukso žvaigždė prie lubų, tikrai ją butų parvertę ant grindų.

Vaikai, su savo gražumynais, tik šoko, tik lakstė. Eglutę visai pamišro. Viena sena auklė priėjo dar kartą prie jos, bet tik pažiurėt, ar nebeliko kur tarp šakų nenuskintos kriaušelės arba vynuogės.

—Pasaką! pasaką!—ėmė staiga šaukt vaikai ir nusitraukė, įkibę į skvernus, prie medžio vieną mažą, drutą žmogelį.

—Na, dabar čia, kaip miške,—tarė šis sėsdamas po eglute,—ir tam medeliui ne iš kelio butų paklausyti musų pasakos! Bet aš vieną pasaką tesakysiu. Katrą jųs norite apie dvyliką brolių, juodvarniais laksčiusių, ar apie gulbę, karaliene tapusią.

—Apie dvylika brolių!—šaukė vieni.—Apie gulbę —rėkė kiti.

Baisus pakilo klegėsys. Tiktai viena eglutė stovėjo tylėdama ir galvojo: "Kodel jie manimi nesirupina ir neklausia mano nuomonės?" Jai vargšei, nė į galvą neatėjo, kad ji jau padariusi savo darbą, ir kad ji daugiau niekam nebereikalinga.

Ir tas tvirtasis žmogus pasakė pasaką apie vieną gulbę, kuri po ilgų vakarų karaliaus pačia tapo. Vaikai plojo delnais ir šaukė: "Dar! sakyk dar!" Jie labai troško išgirst pasakos ir dvylikos brolių, juodvarniais lasčiusių, bet tas storapilvis nebenorėjo daugiau sakyt. Susimąsčiusi eglutė stovėjo ir tylėjo: miško paukšteliai niekuomet jai nesakydavo tokių gražių pasakų.

—Kokių nuostabių daiktų esama tame pasaulyje! — galvojo viena eglutė ir, girdėdama pasakojant tokį rimtą žmogų, tikėjo, jog čia tikra tiesa yra.—O kas dabar gali žinot! Gal ir aš kada karaliene tapsiu!

Ir eglutė vėl džiaugėsi, tikėjosi, kad kitą dieną ją taip pat kaišys, puoš žvakelėmis ir žaislais, auksu ir vaisiais.

—Rytoj jau nebedrebėsiu!—galvojo eglutė.—Rytoj tik savo gražumu grožėsiuos. Rytoj vėl išgirsiu pasaką apie tą gulbę, o gal ir apie tuos brolius, kurie juodvarniais lakstę.

Ir visą naktį eglutė išstovėjo tylėdama ir svajodama.

Ryto metą į kambarį atėjo tarnas ir tarnaitė.

—Tuojau vėl ims mane kaišyt!—tarė sau eglutė.

Bet jie išvilko eglutę iš salės, užbruzdino laiptais į pastogę ir pabloškė tamsiame kampe, kur jokis šviesos spindulėlis negalėjo įeit.

—Kas dabar bus?—lyg ką klausė eglutė. — Ką aš čia veiksiu? Ką išgirsiu?

Ir prisiglaudusi prie sienos, ėmė ji galvoti ir mąstyti... O laiko mąstyti turėjo gana, nes slinko diena po dienos, naktis po nakties, ir niekas jos nebelankė. Pagaliau, kažin kas užlipo į pastogę, tačiau ne eglutės pažiurėt, bet padėt kampe kelių didelių dėžių. Ten parioglintos tos dėžės visai užstojo eglutę; ją visi senai jau buvo pamiršę.

—Dabar žiema,—galvojo eglutė:—žemė sušalusi ir apsnigta, todel žmonės negali manęs pasodinti: , čia mane, matyt, iki pavasario laikys. Kaip išmintingi ir geri tie žmonės! Nesunku čia butų laukt ir pavasario, kad tik nebutų taip baisiai tamsu ir nejauku!.. Nė mažų kiškelių nematyti!... Kaip gera buvo tuomet stovėt apsnigtai miške ir žiurėt, kaip apie tave šokinėja pilki kiškeliai!.. Tiesa, tada aš jų nemėgau... Bet kap čia baisiai nuobodu ir ilgu!

—Ci! ci! ci!—sucipo maža pelelė ir išlindo iš urvo; paskui išlindo kita. Peliukės apuostė eglutę ir prisiglaudė tarp jos šakelių.

—Koks baisus šaltis!—tarė pelytės.—Čia butų visai gera, kad nebutų taip šalta! Ar ne tiesa, senė eglė?

—Aš visai ne sena!—atšovė eglutė.—Yra daug senesnių už mane.

—Iš kur tu? Ir ką tu žinai? — ėmė klausinėt pelės, kurios visuomet yra labai smailsios.—Ar tau teko buti gražiausioje pasaulio vietoje... ar esi buvusi ten? Ar esi buvusi toje viralinėje, kur ant lentynių guli gardųs suriai, kur palubėje kaba kumpiai, kur gali prilipus ant lašinių šokt, kur įeini liesa, o išeini soti, riebi?

—Ne, tokios vietos aš nežinau!—atsakė eglutė,—bet aš žinau mišką, kur šviečia saulė ir gieda paukščiai...

Ir ėmė joms pasakot apie savo jaunas deinas. O pelytės, kurios to niekuomet nebuvo girdėjusios, klausė išsižiojusios, paskui tarė:

—Kaip tavo daug matyta! Kokia tu laiminga esi buvusi...

—Ar aš?—vėl nustebo eglutė...—Juk tikrai yra buvę gerų mano amžiuje dienų.

Ir paskui ėmė ji pasakot apie tą kučių vakarą, kada ją kaišė žvakutėmis ir smaguriais.

—O!—suriko pelytės: —kokia tu buvusi laiminga, senoji tu egle!

—Aš visai ne sena!—vėl atsikirto eglutė. — Aš tik šią žiemą išvežta ir girios. Aš pačioj gerumoj, nors tokia didelė atrodau.

—Kaip gražiai tu moki pasakot,—tarė pelės ir kitą naktį atsivedė su savimi dar keturias klausytojas.

Eglutė pradėjo vėl pasakotis apie save ir apie savo gyvenimą miške. Ir juo daugiau ji pasakojo, juo aiškesnė ir gražesnė jai rodėsi visa praeitis. Ji mąstė:

—Taip, tai tikrai laiminga buvo tas laikas. Bet jis dar sugrįš. Gal paskui mane patiks dar didesnė laimė. Kas žino, gal ir aš ištekėsiu už karalaičio. Gal ir man taip bus, kaip tai gulbei, karaliaus pačiai?

Ir sakydama tuos žodžius, ji atsiminė vieną gražų berželį, kuris augo girioje. Jai rodėsi, kad tas berželis yra puikus karalaitis.

—Kas yra ta gulbė, kur tokį vyrą gavo? — ėmė klausinėt pelės, ir eglutė pasakė joms visą pasaką.

Ji gražiausiai atsiminė kiekvieną žodelį, ir pelytėms taip patiko, jog iš džiaugsmo net šokti jos ėmė aplink eglutę. Kitą naktį atėjo dar daugiau pelių, o sekmadienį atsekė net dvi žvynės; bet žvynės pasaką išpeikė. Išgirdusios žvynių nuomonę, pelės nuliudo, ir joms pačioms ėmė rodytis, kad gulbės pasaka nėr, tikrai sakant, tokia įdomi.

—Ar tamsta tą vieną temoki pasaką?—klausė žvynės.

Taip, tik tą vieną!—atsakė eglutė.—Aš ją girdėjau laimingiausią mano amžiaus vakarą; bet tuomet nė pati neišmaniau, kokia didelė buvo mano laimė.

—Bet ta pasaka visai negraži! Ar negalėtum pasakyt mums kokios istorijos apie kiaulės taukus, žvaktaukius, taukinę arba apie kitus gardžius daiktus?

—Ne, — atsakė eglutė.

—Tai lik sau sveika!—tarė žvynės ir nuėjo savais keliais.

Netrukus ir peliukės nustojo ją lankiusios.

Eglutei vienai vėl buvo labai ilgu.

—Kaip gera buvo,—dusavo ji,—kai mažos vikrios peliukės, sutupusios aplink mane, klausė mano pasakų. Dabar ir to nebėr! Bet palauk, tegu tik mane išneša iš čia, aš ir vėl busiu laiminga—ir vėl gėrėsiuos peliutėmis ar bent gėrėdamasi jas minėsiu!

Ar sulaukė, ko norėjo, eglutė? Taip! Vieną rytą atėjo kažin kokie žmonės daryt tvarkos ant aukšto. Atstumė dėžes ir ištrukė eglutę iš kampo. Maža to: ištraukę labai nemandagiai sviedė ją į žemę, paskui vilkte išvilko ant laiptų, kur buvo visai šviesu.

—Dabar tai jau naują gyvenimą pradėsiu!—pagalvojo eglutė. Ji pajuto tyrų orą, saulės šviesą ir—bematant atsidurė žemai, kieme. Viskas taip greit atsitiko, tiek daug visokių daiktų paregėjo aplink save eglutė, jog visai pamiršo į save pažvelgti. Prie pat kiemo žaliavo didelis sodas, kuris buvo visas sužydęs. Dideli radastų kerai augo prie tvoros ir žydėdami gardžiai kvepėjo. Sodo pakraštyje žydėjo liepos, o kregždės, skrajodamos ties jų viršunėmis, čirškėjo: "Čia vyt, čia vyt!" Bet tie žodžiai buvo sakomi ne eglutei.

—Dabar tai bus man dienos!—džiaugėsi eglutę ir ėmė plačiai skėsti šakeles... Bet jos buvo išdžiuvusios, nugeltusios, ir ji pati gulėjo dilgynėse. Aukso žvaigždė tebekabėjo viršunėje ir žibėjo saulės šviesoje.

Kieme žaidė keli iš tų vaikų, kurie kučių vakarą šoko aplink eglutę ir gėsėjosi jos gražumu. Mažiausiasis pribėgo prie jos ir nutraukė jai aukso žvaigždę nuo viršunės.

—Žiurėkit, kas beliko nuo eglutės, kokia ji dabar negraži, sena!—sušuko jis ir taip ją primynė, jog net šakelės sutreškėjo jam po kojų.

Eglutė pažiurėjo į puikiai pasipuošusį sodą, pažvelgė į save ir ėmė gailėtis, kam nepalikę anam tamsiam kampe ant aukšto. Ji atsiminė savo jaunas miško dienas, linksmą kučių vakarą ir mažąsias peliukes, kurios taip mėgo klausyt jos pasakų.

—Žuvo, viskas žuvo!—tarė nusiminusi eglutė. —Kad bučiau mokėjusi bent savo laime naudotis, kol galėjau! O dabar viskas žuvo, žuvo amžinai!

Netrukus atėjo darbininkas ir sukapojo eglutę į mažus šakalėlius, o paskui suėmęs į glėbį, nunešė ir sukrovė po dideliu katilu. Išdžiuvę šakaliai ėmė beregint liepsnot. Eglutė sunkiai dusavo ir vaitojo, šakelės puškėjo. Pametę žaidę, atbėgo vaikai, sustojo aplink ugnį ir pritardami šakelėms kartojo: "pikšt pukšt! pikšt pukšt!" Girdėdama spragant savo šakeles, eglutė jautė tokį sopulį, tartum butų kas širdį jai raižęs. Tuomet atsiminė gražius vasaros rytus girioje, šaltąsias žiemos naktis, skaisčiąsias dangaus žvaigždes, atsiminė laimingąji kučių vakarą ir gulbės pasaką, vienintėlę pasaką, kurią buvo išmokusi savo amžiuje ir mokėjo kitiems sakyt. Ir paskui sudegė eglutė.

O vaikai tebežaidė sode. Visų mažiausis lakstė pasikabinės ant krutinės aukso žvaigždę, kuri puošė eglutę laimingiausioje jos gyvenimo valandoje.

Tas vakaras jau praėjęs, eglutės neber, todel ir pasaką baigiame.

Viskas praeina pasaulyje, viskas nyksta baigiasi, net pati gražioji, pati įdomioji Anderseno pasaka!

Merry Christmas Merry Christmas

LINKSMŲ ŠVENČIŲ VISIEMS PRAMONININKAMS—MUSŲ RĖMĖJAMS—LINKI AMERIKOS LIETUVIO LEIDĖJA!

Musų 1930
KALĖDŲ KLIUBAS
jau atidarytas Jums

Kviečiame Prisidėt Prie Jo. Galit Tapt Nariu Vieno Iš Šių Keturių Skyrių:—

50c. į savaitę (su nuošimčiu) sudaro $25.25
$1.00 į savaitę (su nuošimčiu) sudaro $50.50
$2.00 į savaitę (su nuošimčiu) sudaro $101.00
$5.00 į savaitę (su nuošimčiu) sudaro $252.50

PEOPLE'S SAVINGS BANK
Draugiškas Patarnavimo Bankas
MAIN GATVĖS — PRIEŠ CITY HALL

DABAR PRIRAŠOME NARIUS

Visi Kviečiami Prigulėt Į 1930 metų Kalėdinį Kliubą

Prie Skyriaus 25
Priklauso tie nariai, kurie moka 25c. kas savaitę per penkiasdešimts savaičių. Jie gaus ..... $12.50 (Ir nuošimtį)

Prie Skyriaus 50
Priklauso tie, kurię moka 50c. kas savaitę per penkiasdešimt savaičių. Jie gaus ..... $25.00 (Ir nuošimtį)

Prie Skyriaus 100
Priklauso tie, kurie moka $1.00 kas savaitę per penkiasdešimt savaičių. Jie gaus ..... $50.00 (Ir nuošimtį)

Prie Skyriaus 200
Priklauso tie, kurie moka $2.00 kas savaitę per penkiasdešimt savaičių. Jie gaus ..... $100.00 (Ir nuošimtį)

Prie Skyriaus 500
Priklauso tie, kurie moka $5.00 kas savaitę per penkiasdešimt savaičių. Jie gaus ..... $250.00 (Ir nuošimtį)

4% bus pridėtas, jei mokestys bus užmokamos reguliariškai arba iš anksto.

MILLBURY SAVINGS BANK
Millbury, Mass.

REZOLIUCIJA NAUJIEMS METAMS

Šiandien padarykit pąsiryžimą turėt kapitalų Kalėdoms ateinantiems metams ir tuojaus prisirašykit prie
MUSŲ 1930
Kalėdinio Kliubo

BANCROFT TRUST COMPANY
58 Franklin Street
SKYRIUS — 169 SHREWSBURY STREET

Linksmų Kalėdų
DONOHUE LAUNDRY

Širdingai dėkojame už Jusų bendradarbiavimą ir prašome musų nepamiršt ant toliaus.

152 Green gatvės - Tel. Park 1731

LINKSMŲ KALĖDŲ
— ir —
LAIMINGIAUSIŲ NAUJŲ METŲ
Home Service Laundry

Šiuomi reiškiame padėką už Jusų suteiktą praeities paramą ir kviečiame sykiu bendradarbiauti ant toliau

538 Franklin St. Tel. Park 5982

LINKSMŲ KALĖDŲ
— ir —
Laimingų Naujų Metų

LABAI AČIU UŽ JUSŲ PARAMĄ
Pope Optical Co.
397 MAIN STREET — TEL. PARK 5857

NUOŠIRDUS LINKĖJIMAI VISIEMS
TURĖT
Linksmų Kalėdų
— ir —
Laimingų Naujų Metų

Worcester Gas Light Company

LINKSMŲ KALĖDŲ
Worcester — Home — Equity
Co-operative Banks

22 ELM STREET — TEL. PARK 1180

IVY CORSET SHOP
2 Pleasant Gatvės — Pirmos Durys Nuo Main Gatvės
Šie Pagarsėję Korsetai Visuomet Pirmoje Vietoje
Korsetų Madose Dabar Rodoma Modeliai Vėliausiom Sukniom
EKSPERTŲ PRITAIKYMAS

Kuo Linksmiausių Kalėdų
Taipgi
Laimingiausių Naujų Metų

Širdingai Tariame Ačiu Už Jusų Paramą
C. C. Lowell and Co.
DAŽAI ir ALIEJAI
31 PEARL GATVĖS — TEL. PARK 5882

Linksmų Kalėdų
— ir —
Laimingų Pasekmingų Metų

Worcester Consolidated Street Railway

Džiaugsmingas Kalėdas
— ir —
Linksmius Naujus Metus

Carlson-Rollander and Company
IŠRĖDOME NAMUS GRAŽIAUSIAIS RAKANDAIS
Ateikite Pas Mus Laike Didelio Išpardavimo — SAUSIO MENESYJE
133-137 Millbury St. Worcesteryje
Telefonas Park 2387

Kuo Linksmiausių Kalėdų
— ir —
Laimingų Naujų Metų
WALK - OVER SHOE STORE
Šiuomi dėkojame visiems musų rėmėjams už paramą ir kviečiame mus nepamiršt ateityje.
349 Main G-vės, Worcestery

AMERICAN
AUTO BODY and WELDING
WORKS
Dirbtuvės Ekspertai

Linksmų Kalėdų
Ištiesiam Ašis ir Rėmus, Duco Maliavojimas, Stiklų Įtaisymas, Radiatorių Sutaisymas
396 Grove Street - Park 3532

Amerikos Lietuvis
The American Lithuanian Weekly published every Thursday by Gabriel A. Kyba, 14 Vernon St., Worcester, Mass.

Metinė Prenumerata S. V. $1.50
In Foreign Countries 2.00
Single copies ..... 5 cents

Advertising rates on application

Amerikos Lietuvis savaitinis laikraštis, eina ketvirtadieniais, leidžiamas G. A. Kybos, 14 Vernon St., Worcester, Mass.

Yearly subscription: in U.S. $1.50
Užsieniuose 2.00
Atskiri egzemplioriai .... 5 centai

Prenumeratos pradžia skaitosi nuo užrašymo dienos. Prenumerata turi but apmokėta iš anksto.

Entered as Second Class Matter September 29, 1914, at the Post Office at Worcester, Mass., under the Act of March 3, 1879.

LIETUVA IR SSSR

Antisovietinėje vakarų Europoje dažnai sutinkame politikų, kurie beveik nustebę klausia, kodėl Lietuvos santykiai su sovietų Rusija nėra blogi, kodėl Lietuva yra vienintėlis kraštas, kuris vadinamame antisovietiniame barjere palieka spragą. Pavyzdžiui, esą, vengrai rumunų ir čekoslovakų dar daugiau nuskriausti, negu lietuviai lenkų (taip išsitaria Paryžiaus, Londono ir kitų didelių centrų politikai), tvirtai esą nusistatę prieš komunistiškąją Rusiją. Mat, jie turėję savo Bela Kuhno režimą. Bet Lietuva kažin kokiais ypatingais sumetimais niekad nenusigrįžusi nuo SSSR. Buržuazinės Europos politiniuose ir ekonominiuose sluoksniuose šis faktas užrašomas Lietuvos debetan.

Savarankiškas žmogus nedaug dėmesio kreipia į tai, kaip kiti jo elgimąsi vertina, jei tik jis pats žino, kad elgiasi taip, kaip jo dvasiniai ir materialiai interesai reikalauja. Panašiai yra su Lietuvos užsienių politika. Užsienių politikoje Lietuva visada stengiasi žiurėt tik savo tautos interesų ir savo valstybės labo. Išmintingas politikas niekada nesutiks realių savo krašto interesų aukot už keno nors simpatijas arba antipatijas. Ne gražios, viliojančios teorijos, bet daiktų realybė turi jo žingsnius nulemt.

Politiniame gyvenime, ypač tarptautiniuose santykiuose, labai daug reikšmės turi pastovumas arba politikos kontinuitetas. Tas politikos kontinuitetas neturi nukentėti, ir kada pasikeičia politikos vadovai. Tik tokia politika tarptautinėje dirvoje gali buti pavadinta rimta, kada ji, keičiantis asmenims, nedaro zigzagų, bet eina viena politinių aplinkybių nustatyta linkme. Šitų premisų mes neužmirštame, kada aiškiname musų valstybės santykius su kitomis valstybėmis.

Nepriklausomos Lietuvos santykiai su Rusija arba SSSR prasidėjo tuojau po taikos sutarties ratifikavimo 1920 m. rugpiučio mėn. 6. d. Reikia pasakyt, kad santykiuose su SSSR visos buvusios Lietuvos valdžios laikėsi beveik vienokių pažiurų. Buvusioji krikščionių demokratų vyriausybė tarp kito ko Kaune iškilmingai priiminėjo Čičeriną, buvusį SSSR užsienių reikalų komisarą. Valstiečių liaudininkų valdžios vadas pats važinėjo į Maskvą nepuolimo sutarties pasirašyt, nors didesnių žygių 1926 m. padaryti nedrįso. Tautinkų politinės minties reiškėjai visada buvo už gerus santykius su Rusija. Vadinasi, Rusijos atžvilgiu Lietuvos politika visada turėjo tik vieną teigiamą linkmę. Jei kartais ir imdavo rodytis lyg tam tikrų nukrypimų nuo bendros linijos, tai jie niekad nebuvo esminiai. Greičiau jie budavo tik laikini sujaudintos nuotaikos pasireiškimai.

Dirstelkime į Lietuvos santykius su SSSR, pažvelgę į grynus faktus. Oficialiai santykiai prasidėjo ratifikavus taikos sutartį. Ši sutartis šiandien mums tebėra svarbi. Imkime, kad ir pirmąjį jos straipsnį, kuriame tarp kito ko yra pasakyta: "Rusija be atodairų pripažįsta Lietuvos valstybės savarankiškumą ir nepriklausomybę su visomis iš tokio pripažinimo einančiomis juridinėmis sėkmėmis ir gera valia visiems amžiams atsisako nuo visų Rusijos suvereniteto teisių, kurių ji yra turėjusi lietuvių tautos ir teritorijos atžvilgiu." Nors del įvairių priežasčių kai kurie taikos sutarties straipsniai dar nėra įvykdyti,—vistiek, vykdant šią sutartį, Lietuva jau yra gavusi namažai naudos. Aiškiu pavyzdžiu gali but kad ir tie 3,000,000 aukso rublių, kuriuos Lietuva gavo iš SSSR, kaip sutartyje buvo sutikta. Vadinasi, Rusija Lietuvos atžvilgiu nuo pat pirmosios sutarties pasirašymo yra lojali. Čia dar pravartu pabrėžt, kad tiek rusų tauta, tiek jų vyriausybė lietuvių tautai ir jaunai Lietuvos valstybei reiškė ir tebereiškia simpatingą nusistatymą. Maskvoje ir pačioje Rusijoje Lietuvos vardas yra žinomas ir gana gerbiamas, Lietuvos valstybės likimu gyvai domimasi.

Tarptautinės politikos klausimuose, kada tik budavo paliesti gyvesnieji Lietuvos reikalai, Maskva paprastai nepalikdavo abejinga. Tiek tarptautinio teisingumo jausmas, tiek realus Rusijos užsienių politikos interesai versdavo rusus rimtai žiurėt į Lietuvos užsienių politikos sunkius uždavinius. Tiesa, realios paramos skaudžiuoju Vilniaus klausimu Lietuvai iš Rusijos sunku buvo susilaukt. Bet visgi sovietai kiekviena proga (tarp kito ko ir Rygos sutartys su lenkais) drąsiai ir atvirai yra pareiškę, jog pripažins tarp Lietuvos ir Lenkijos tik tą sieną, kurią šios dvi valstybės tarp savęs s u d a r y s. Vadinasi, Rusija yra pasisakiusi, kad jokio Lietuvai padaryto smurto ir prievartos iš lenkų pusės nepripažįsta. Tokį Rusijos užsienių politikos nusistatymą Lietuvos link mes jokiu budu negalime vertint kaipo tik išsvajota romantika paremtą. Vidaus gyvenimo strukturos toks didelis skirtingumas abiejose šalyse mums aiškiai sako, kad jokiai romantikai čia negali but vietos. Tik visai šalti ir realus interesai, tik tikras lenkų hegemonijos pavojaus įvertinimas prie Baltijos jurų, verčia Rusiją Lietuvos ir Lenkijos atžvilgiu laikytis tos politikos, kurios ligšiol ji laikėsi. Trumpai sakant, Rusija yra gyvai suinteresuota, kad nepriklausoma Lietuva savarankiška išliktų ir stiprėtų tiek politiškai, tiek ekonomiškai.

Kad tarptautinėje arenoje politiniai interesai gali visai neatsižvelgti į vidaus politinio sutvarkymo idealus, tarp kito ko parodo ir neblogi Italijos santykiai su SSSR. Kartais užsienių politika randa kitokių kelių, negu apie ją galėtum spręst, pasiremdamas vidaus politikos simpatijos arba antipatijomis. Šioje plotmėje Lietuva visada laikėsi ir tebesilaiko principo—nesikišti į kaimynų vidaus reikalus.

Ne tik politiniai santykiai tarptautinėje plotmėje, bet ir ekonominiai santykiai tarp Lietuvos ir SSSR nėra blogi, nors jie kol kas ir jokiomis popierinėmis sutartimis nėra sunormuoti. Tiesa, kai kada Lietuvos eksportieriai šiek-tiek nusiskundžia, kad Rusijoje neranda patogių rinkų. Bet vargu apsigiria, kada su rusais jiems vienas ar kitas geresnis biznis pavyksta. (?) Reikia pasakyt, kad maštabo ir galimybių atžvilgiu Lietuva ir SSSR yra labai nelygios. Tačiau ekonominiai santykiai tarp abiejų kraštų ne tik nenyksta, bet pamažu plinta. Taip, trumpai suglaudus, atrodo Lietuvos santykiai su SSSR bukle.—A.

—o—

Del Vizų Mokesnio

I

Ačiu tiesioginiam juros susisiekimui New York—Klaipėda, kurį Baltic America Line yra įvedusi, Lietuvos svečiai turi patogų ir pigų budą apsilankyt Lietuvoje ir tuo pačiu laivu "Lithuania" sugrįžt atgal Amerikon.

Progai esant kiekvienam yra malonu pasivažinėt, bet tokios progos kaip atsilankyt Lietuvoje 1930 metais į Didžiojo Lietuvos Kunigaikščio Vytauto iškilmes juk tik vieną sykį musų gyvenime tegali pasitaikyt.

Jau buvo skelbta apie tam tikrus palengvinimus pasų reikaluose, o dabar šiuo pranešama svarbių žinių del vizų mokesnio: pernai Lietuvos piliečiams, vykstantiems į Lietuvą su galiojančiais Lietuvos užsienio pasais vizų nereikėjo; bet apleidžiant Lietuvą reikėjo už išvažiavimo vizą mokėt 10 dolerių. Dabar gi, 1930 metais, Lietuvos piliečiai, kurie nuolatos gyvena užsieny ir vyksta į Lietuvos kurortus, gaus išvažiavimo vizas visai nemokamai, jeigu pristatys vizas duodančiai įstaigai (Vidaus Reikalų Ministerijai, Kaune)) Klaipėdos Gubernatoriui, Šiaulių Apskrities Viršininkui ir kt.) vietos policijos liudymas, kad gyveno kurorte (Palangoje, Birštone ar Klaipėdoje vasarautojų vietose).

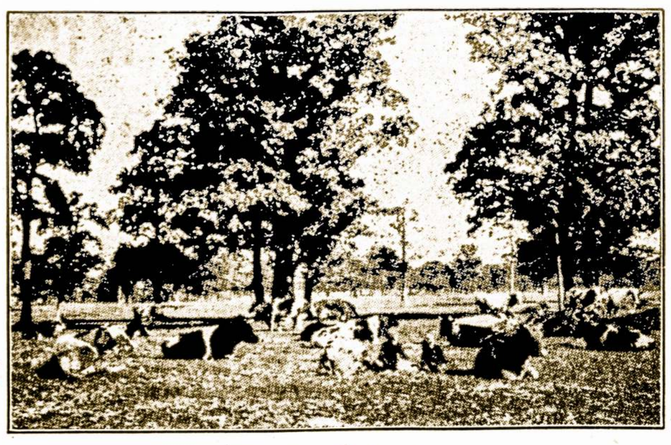

Vaizdas Lietuvoje

DEL AUKŲ LIETUVOS REIKALAMS

II

a. Kaip jau yra ir Amerikos lietuvių visuomenei žinoma, Vytauto 500 metų mirties sukaktuvių apvaikščiojimą pasiėmė savo žinion Lietuvos visuomenė su plačiu pritarimu ir dalyvavimu įvairių jos srovių, visuomeninių organizacijų ir atskirų asmenų. Svarbiausias Vytauto Jubiliejaus iškilmių programos posmas —atsteigt Tautos Muziejų, nes tokio muziejaus Lietuva dar neturi.

Įvairiems Vytauto Jubiliejaus reikalams ne valstybės iždas, bet pati visuomenė deda aukas. Atsiliepdami į tas Lietuvos visuomenės pastangas, Lietuvos Generalinio Konsulato tarnautojai padarė aukavimo pradžią ir kviečia kiekvieną lietuvių pačiam prisidėt su aukute ir savo kaimyną paragint. Aukautojų sąrašas bus paskelbtas vėliau. Pirmasis su auka atsiliepė kun. Brigmanas, Harrison, N. J. parapijos klebonas. Kas sekantieji?

b. Amerikos lietuvių tarpe buvo atsiradę nepatikrintų gandų del Lietuvos Šaulių Sąjungai savo laiku rinktų čia aukų. Šis dalykas yra nuodugniai paaiškintas Kauno spaudoje ir todel abejonėms nebeliko vietos. Nereikia užiršt, kad L. Šaulių Sąjunga yra pilnoje visuomenės kontrolėje ir kad L.Š.S. vadovybėje dirba įvairių sriovių užsitarnavę veikėjai.

c. Kalėdos—vaikų džiaugsmas. Bet kas pradžiugina našlaičius? Vilniaus ir Kauno prieglaudose jų yra dikčiai. Kas iš vietinių musų draugijų, tetų ir dėdžių pasiima šį kartą "Santa Claus" rolę ir užžiebs našlaičiams amerikonišką žvakutę?

Gautas visuomenės aukas ši įstaiga siunčia sulig prigulmybės — nemokamai.

Lietuvos Gen. Kon. Naujorke

K. Jurgėla, Sekr. a. i.

ŽIEMOS PUGOS

Pugos, pugos! sniegas baltas
Plaukia vilnims per laukus,
Jį palydi vėjas šaltas,
Net pašiaušdamas stogus.
Žiema šalta, lyg pamotė,
Viską degina speigu,
Viską žudo, it besotė
Ir apkloja tuoj sniegu.
Pugos, pugos! Blaškos vėjai
Šaltas žiaurus tas šiaurys,
Jis yr žiemos mums nešėjas,
Viską matant veik prarys.
Nusitvėręs čia lapelį
Daužo mėto po kampus,
Ir numetęs jį į šalį
Lekia, blaškos po laukus.
Pugos, Pugos! Šaltys kietas
Spaudžia gamtą, tvoras plėšo
Jis atranda ir tas vietas,
Kur saulutė tik nublės.
Išeik oran-tveria nosį
Ir sužnybia su nagais,
O tu, žmogus, čiaudi, kosi,
Sakai—šaltis su ragais.
Pugos, Pugos! Visur balta
Sniego antklodė plati,
Laukan eiti baisų, šalta,
Šalčio iega ta pati.

Vargo žmogelis

Kaip Gyvent

Gyvenk taip, kad nereiktų
Niekad slėptis nuo žmonių,
Kad nejaustum jokios baimės
Budamas draugystė jų.
Gyvenk taip, kad nebut' noro
Pasigirt savo darbais,
Kad galėtum sugyventi
Gražiai, meiliai su visais!
Gyvenk taip, kad prie krutinės
Žmonių visai svetimų
Tik galėtum prisiglausti,
Kaip prie brolių mylimų!

J. Naruševičius

Naujieji Metai

Buvo šviesi mėnesiena žiemos naktį. Speigos visur ir viską badė, kaip adatomis: įsilindęs į medžius, rąstus ir trobesius, šaudė kaip iš šaudyklių. Žemė buvo apdengta maža sniego varsa, kurs einant po kojomis čirškėjo, tarsi muzika griežė. Pamiškėje, netoli vieškelio, rioksojo pajuodavusi ir nudriskusi trobelė. tos trobelės gyventojas , Juozapas Bieda, su savo gimine senai jau miegojo ir linksmus sapnus sapnavo.

Išmušė naktį dvyliktą, ir kažin kas į langą subrazdino. Atsibudo iš miego jaunesnioji Biedos duktė ir, priėjusi prie lango, paklausė.

—Tamsta kas esi ir ko nori?

—Aš esu Naujųjų Metų pasiuntinys,—atsakė iš lauko nepažįstamąsis,—einu per žmones skelbdamas Naujuosius Metus ir klausinėdamas, ko kas iš Naujųjų Metų nori. Tamsta iš manęs ko norėsi.

Mergaitė išsigando ir sušuko:

—Tėte, tėte, tėte! Naujieji Metai atėjo, prašyk jų, ko nori!

Senis Bieda atsibudo iš miego ir nuo krosnies nusirito.

—A-a,—galvoja,—ir ko čia reikėtų Naujųjų Metų prašyt?

Senis atsiminė, kad jis su savo pačia teturįs vienus kailinius, ir jau antrus metus su pačia pasikeisdamu eina vienais kailiniais į bažnyčią.

—Ponuti,—tarė senis Bieda,—dovanok man antrus kialinius į bažnyčią eit, o senuosius tai pačiulė sau persidirbs.

Pasiuntinys prasijuokė ir paklausė:

—Na, o tavo pati ko reikalauja iš Naujųjų Metų?

—Ona, Ona, lipk nuo krosnies ir sakyk, ko nori iš Naujųjų Metų?—tarė senis Bieda.

Biedienė irgi nusirito nuo krosnies ir pasikasydama galvojo, ko čia reikia prašyt Naujųjų Metų. Atsiminė, kad jos karvutė nesenai užtruko ir tikruoju apskaitymu reikėtų, ligi turės, trys mėnesiai laukt.

—Ponuti,—tarė Biedienė,—padaryk, kad mano karvutė šią naktį atsivestų gražų, dailų veršiuką ir vaikučiams pieno duotų.

Pasiuntinys vėl nusišypsojo ir, atsisukęs, į mergaitę, tarė:

—Na, dukrele, o tu ko norėsi iš manęs?

—Mama, o ko aš norėsiu?—tarė mergaitė, į motiną atsigrįžusi.

—Sakyk, sakyk!—vien kumsčiojo motina savo dukterį.

—Aš, ponuti, norėčiau,—tarė rimtai mergelė, kad mano tėtė su mama degtinės negertų ir pasigėrę nesimuštų, musų, mažų vaikelių, iš namelių kad negaimiotų.

—Ak, tu biaurybe, ką tu tatai kalbi!—užsipuolė vaksyti motina savo dukterį.—Prašytum tu Naujųjų Metų, kad tau atsiųstų jauną, gražų, turtingą bernelį!...

—Gana,—tarė pasiuntinys ir, atsisukęs į mažą Juoziuką, Biedos, sunų, kuris pas krosni ant suolo susirietęs gulėjo, paklausė:

—O tu, Juoziuk, ko norėtum iš Naujųjų Metų?

—Aš, aš, — tarė Juoziukas švepluodamas, — norėčiau turėt naują lietuvišką elementorių ir ir išmokt skaityt, paskui — "šaltinėlį," vario sagučiais ir spindinčiais apdarėliais, o toliau norėčiau turėt daug daug lietuviškų knygelių...

—Ke, ke, ke,—tarė pasiuntinys, — koks tu, mat, gudragalvis!

—Kakarrriko-o-o! sugiedojo gaidys, ant kamino užsilipęs, kad net visa Biedos troba nuskambėjo.

—Ak!—kniosterėjo senis Bieda iš miego ir, persižegnojęs, nusispiovė.

—Mama, mama, ką aš sapnavau?!—tarė Juoziukas nuo suolo atsikeldamas: vienas jaunikaitis, kurs Naujaisiais Metais pasivadino, man žadėjo dovanot lietuviškas knygeles .

—Ak, šiandien Naujieji Metai! Naujieji Metai!—visi atsiminė, ir kiekvienas pradėjo pasakoti savo sapną. Dėdė Atanazas—S.

ŽIEMOS NAKTIS

Ir kas per naktis! Dega žvaigždės aukštai,
bemirkčioja, tarytum akutės;
iš užgirio pilnatis mėnuo, antai,
įspindo į langą pirkutės.
Šarmotas rytas nebeblaško sniegų,
tik kvapą užimdamas spaudžia,
ar pirštais gudriai ant trobelės langų
žvaigždelėmis verpalą audžia.
O taip nesenai vertė pusnį žiemys
ir kaukė, kaip liutas užklydęs;
iš girios pagrįždams kraupus įnamys
žegnojo, jo rustį išvydęs.
Bet priešais—rytys ir žiemys atsargus,
giliai įsikasęs į sniegą,
per sieksnį į žemę suleido nagus
ir, tartum lokys, sau bemiega.
Gražumas dangaus! Tarp žvaigždžių įsikirtę
antai, septyni, šienpioviai.
aukščiau — dar šviesiau Grigo ratai, apvirtę
ant kelio, išgrįsto blaivai;
o kelias žvaigždžių milijonais nušviestas;
kur žiuri — vis žydros akelės;
kaip juosta per apvalų dangų nutiestas—
tai paukščių vadinamas kelias.
Aplinkui—nė balso. Tik liudnos tyliai
bekyšo iš pusnių eglytės;
tik kartais nuo beržo šarmos garbiniai
nukrinta, kaip lapas nuvytęs.
Tik pusnys aplinkui ir žvilga ir spindi,
tik spengia kas kartas skaudžiau.
Girdėti—iš tolo lyg skambalas dindi
ir, rodos, kas kartas arčiau.

Maironis — S.

PRADĖK TAUPYT

DABAR

Kitų Metų Kalėdoms!

Prisirašykite prie musų Kalėdinio Kliubo, ir sužinokit šį naują budą dovanų pirkimui kitą metą be bereikalingų keblumų išleist visus pinigus ką turite rankose. Jei sutaupysite nuo kelių centų iki penkių dolerių kas savaitę, kitas Kalėdas neturėsite jokių keblumų, nes turėsite užtektinai pinigų.

WORCESTER COUNTY INSTITUTION FOR SAVINGS

Corner Main and Foster Sts.

THREE BRANCHES:

Webster Square—Greendale

Washington Square

PAPUOŠK

Savo Švenčių Stalą Lietuvos Produktais

Kalėdų ir Naujų Metų šventėms mes turime atvežtų iš Lietuvos sekančių prekių:
Sausos dešros salami $1.00 sv.
Rukytų lašinių .70 sv.
"Birutės" saldainiai $1.00 sv.
Už dešimtį dolerių mes Tamstai prisiųsime paštu:
5 svarus sausų dešrų salami
6 svarus rukytų lašinių
2 svaru "Birutės" saldainių.
Už prisiuntimą mes apmokėsim.
Reikalaukite Lietuvos produktų visose geresnėse lietuvių krautuvėse.
Lithuanian Importing Co.
818 E. 6-th St. Boston, Maas.

MEDUS

Šiuomi pranešu, kad tyras medus parsiduoda už prieinamą kainą: po penkius ir dešimt svarų viedrukus.

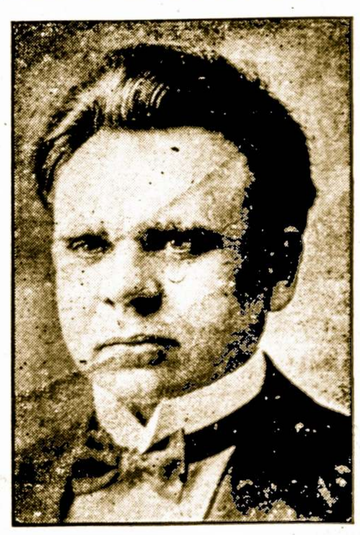

Jei kas norėtų, gali gaut medų koriuose. Tipgi čia užlaikome ir plaukų kirpykla.

J. Vinickas

63 Penn Ave. kam. Harrison gatvės
Worcester, Mass.

Lietuvių Beno ir Šv. Vardo Jėzaus Draugijos Koncertas!

Įvyks Sausio (Jan.) 5-tą, 1930, Sekmadienį, kaip 7:30 vakare.

Šv. Kazimiero Salėje, Providence gatvės, Worcester, Mass. Rengia W. Lietuvių Benas Bendrai su Švento Vardo Jėzaus Draugija.

Worcesterio Lietuvių Benas vadovaujant J. Bliudžiui

Visi muzikos ir dainų mylėtojai malonėkite atsilankyt į šį parengimą. Benas yra pilnai pasirengęs išpildyt gražių muzikališkų dalyką. Panelė A. Aukštikalniutė grajis Korneto solo. Programe dalyvaus gabiausios dainininkės: O. ADOMAIČIUTĖ ir A. GIRAIČIUTĖ. B. MITCHEL ir O MILIUTĖ, gabios šokikės šoks gražius šokius. Atvyks iš Lietuvos seniausių muzikantų skripkorių. Sukviesta daug garbingų svečių, iš kurių abiejų parapijos klėbonai jau pasižadėjo atsilankyt. Laike koncerto įvyks $5.00 AUKSO LAIMĖJIMAS. Kurie jauni vyrai nuo 18 iki 21 metų prisirašys į draugiją sausio 5-tą dieną per koncertą, įstojimas jiems bus už dyką.

Įžanga 50 centų — Vaikams 10 centų. Kviečia Visus RENGIMO KOMISIJA

Rialto Teatro Vedėjai Surengė Specialų Programą sekančią savaitę, pradedant su pirmadieniu, gruodžio 23 dieną, įvyks puikus rodymai judamųjų paveikslų teatre.

Čia paminėsime keletą ką atsilankusieji pamatys. Pirmadienį, gruodžio 23 dieną bus rodoma "The Wedding March" su artistu Erich Von Stroheim; antradienį Wally Wales loš veikale "The Flyn' Bucharoo." Kalėdų dienoje, trečiadienį, įvyks dubeltavas programas. Bus toje dienoje rodomi dideli paveikslai "The Awakening" su Vilma Banky ir "Steamboat Bill, Jr.," su Buster Keaton; prie to išrinkta gražus spalvuoti paveikslai ir tąsa veikalo "The Collegians." Ketvirtadienio vakaras paskirtas artistam mėgėjam ir šiam vakarui paskirtas veikalas "Rough Riding Romance, su Tom Mix. Penktadienį bus rodoma "Chinatown Nights" iš šiurpulingos pasakos Tongo Karės, gi Wallace Beery užims svarbiausią rolę tame paveiksle. Šeštadienį, kitas dubeltavas programas išrinktas; scenoje pasirodys Pauline Frederick labai populiariška artistė suaugusiems, veikale "On Trial; gi specialiai išrinktas vaikams veikalas "The Wagon Master" su Ken Maynard.

(Žiurėk:—V. Žinios ant 1 pusl.)

A. Lietuvis, 14 Vernon St.
Worcester, Mass.

Savas Pas Savą

LIETUVIŠKA PLAUKŲ KIRPYKLA

Kerpame plaukus pagal naujausią madą. Savininkas gerai žinomas tarpe lietuvių kaipo veikėjas, nes priklauso prie įvairių draugijų. Gerbiamieji, nepamirškite paremt savo žmogų. Kainos vyram ir moterim 35c. gi vaikams 25c., išskiriant šeštadienius. Kreipkitės:
417 MILLBURY GATVĖS
Worcester, Mass.

Ignas Perminas
MUZIKOS MOKYTOJAS
Duoda Lekcijas Piano, Dainavimo ir Muzikos Teorijos
Taipgi Tunija Pianus. Kreipkitės:
50 Upsala St. Tel. C. 3740-M

Visokios Rušies
MUZIKALIŠKI INSTRUMENTAI
Už Labai Pigią Kainą
Bugnai Vaikams $1.50 ir aukščiau
WALBERG & AUGE
86 Mechanic St. Worcester, Mass.

NAUJI COLUMBIA REKORDAI

Vėliausi ir Geriausi Lietuviški Rekordai!

UŽEIKITE IŠGIRST ŠIUOS COLUMBIA IŠDIRBYSTĖS REKORDUS IR IŠSIRINKITE SAU TINKAMIAUSIUS

Čia įdedam tik keletą vėliausios laidos Columbijos rekordų ką tik į musų knygyną atgabentų:

Kalėdų Rekordai

16141—F	(Gul Šiandieną	Jonas Butėnas
	(Sveikas Jėzau Mažiausis	
16050—F	(El, Kalėdos	O. Brizienė
	(Kalėdų Pasveikinimas	S. Čerienė
16051—F	(Kai Jau Kristus Gema	Jonas Butėnas
	(Šventa Naktis	
16025—F	(O Tu Palaiminta Kalėdų Naktis	
	(Ateikite Čia Jųs Ištikimieji	Instrumental
16026—F	(Šventoji Iškilmingoji Naktis	
	(O Ištikimoj Pušis	Instrumental
16109—F	(Tylioji Naktis	Trubadurų
	(Rami Naktis	Kvartetas
16110—F	(Šventoji Naktis I	Trubadurų Kvartetas
	(Šventoji Naktis II	ir Soloistės
16146—F	(Šalčiai ir Merginos	F. Stankus
	(Linksmas Amerikietis	
16147—F	(Katriutės Polka	A. Šaukevičius ir
	Klaipėdos Polka	M.L.Mainerių Orkestra
16148—F	(Senelio Polka	A. Vanagaitis
	(Jaunas Senis	ir Akiras
16145—F	(Pragėriau Žirgelį	A. Vanagaitis ir
	(Eisim Laukan	J. Olšauskas
16143—F	(Petro Polka	M. L. M. Orkestra
	(Vestuvių Polka	ir A. Šaukevičius
16142—F	(Paprieniokų Polka	Mahanojaus Liet.
	(Frano Polka	Orkestra
16138—F	(Kačiukas	A. Vanagaitis
	(Šalta Žiemužė	J. Olšauskas

Apart čia pažymėtų Columbia Rekordų, musų knygyne galima rast šimtus kitokių įvairiausio muzikos turinio: Polkų, Valcų, Mazurkų, Maršų, Dainų, Orkestrų, Benų ir daug kitokių, Kreipkitės į —

Amerikos Lietuvio Knygynas
14 VERNON ST. WORCESTER, MASS.

RIALTO TEATRAS
MILLBURY STREET

Gražus, Įdomus Paveikslai. Programas mainomas kasdien. Populiariškos kainos.

TREČIADIENĮ, GRUODŽIO 25-tą 1929 m.
Specialis Kalėdinis Programas Iš Dviejų Svarbių Veikalų
"THE AWAKENING"
Su Vilma Banky
— ir —
"STEAMBOAT BILL, Jr."
su Buster Keaton
Metro—Goldwyn, Spalvuotas Paveikslas
Tąsa "The Collegians" veikalo

Kiekvienas vaikutis, kuris atsilankys į Rialto Teatrą Gaus Po Saldainių Dėžę Kalėdų Dovanoms.

Didysis Teatras Įvyks Vidurnaktį Laukiant Naujų Metų

Komedija, Naujienos ir Paveikslai

Dr. Pr. Puskunigis
4 LAFAYETTE ST.
Tel. Park 4643
Valandos: 2—4 ir 6—7:30
Panedėliais ir Utarninkais
No. Grafton'e
Tel. Grafton 188 Ring 14

DR. TESSMER
Dentistas
308 MAIN STREET
Worcester, Mass.
(virš Iver Johnson krautuvės)
Tel. Park 3310

The
Workmen's Circle
Co-Operative Bakery
Water ir Harrison Gatvių Kampas
IŠKEPA
Geriausią Kvietinę Ir Ruginę Duoną Ir Pyragaičius
Musų Kepykla Tai Hygieniškiausia Vieta Worcesterio Mieste
Užsimoka
Aplankyt Šią Kepyklą

STAYMAN'S
Didelis Centras Pasirinkimui Kepurių ir Kaklaraišių
STAYMAN'S
Kampas Front ir Trumbull Gatvių
Worcester, Mass.

DOLLAR Laundry
Savininkas E. Slavickas
Išskalbia visos savaitės žlugtą kuo gražiausiai, už $1.00. Gerai, švariai išskalbia drabužius ir pristato į namus.
Lietuviška Skalbykla
5 SEYMOUR ST.
Tel. Park 314 Worcester, Mass.

Geriausios Rušies Audeklų, Papuošimai Langams ir Pilnas Pasirinkimas Verankų.
J. S. Coven
112 Water Street

IŠNUOMAVIMAI

pavieniai ar vedusiai porai. Kambarys apšildomas, maudynės šilto vandens, atskiras įėjimas. Kreipkitės:
Amerikos Lietuvis, 14 Vernon gatvės,
Tel. Park 5318

Išsinuomuoja 6 kambarių šviesus butas su visais patogumais — už $25. į mėnesį. Kreipkitės:
74 DORCHESTER GATVĖS
arti Akademijos arba pašaukite —
Maple 3865

PAIEŠKOJIMAI

Reikalinga mergina prie namų ruošos darbo. Kreipkitės pas: —
S. FREEDMAN,
38 Havelock Rd. Worcester, Mass.
Telefonuokit:
Cedar 8601 M arba Park 5199

Kalėdų Linkėjimai
WORCESTER WET WASH LAUNDRY
IŠSKALBIAME ir SUPROSINAME VISUS ŠEIMYNOS SKALBINIUS
Skalbiam Staltieses, Paklodes ir Kitus Lygius Daiktus.
Išdžiovinam Visokius Skalbinius
Šiuomi reiškiame padėką už Jusų Paramą
48 Mason gatvės Tel. Park 6173

PETER BROLIAI
MALKOS — ANGLYS — LENTOS
Geresnė Šilima Už Pigesnę Kainą
Linksmų Kalėdų Visiems!
161 WASHINGTON STREET
Park 6326

O. G. Hedlund — Anglių Kompanija
KIETIEJI — ANGLYS — MINKŠTIEJI
Kalėdų Sveikinimai
Iš širdies mes Jums dėkojame už musų kompanijos rėmimą ir prašome ateityje mus taipgi remt.
22-A Mechanic St. - Park 5908

Džiaugsmingų Kalėdų
— ir —
Laimingų Naujų Metų
J. J. HIGGINS
Nuosavybės ir Apskaitliavimas
STATE MUTUAL BLDG. — TEL. PARK 2780

Linksmų Kalėdų
American Coal Co.
122 GREEN GATVĖS — PARK 7334 W
ESAME LABAI DĖKINGI UŽ TAMSTOS PARAMĄ
Eastern Oil Company
241 GRAFTON STREET — TEL. PARK 6096